

॥ अथ एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ Chapter-51

वसिष्ठ उवाच

ततो गच्छेन्नृपश्रेष्ठ तीर्थं परमशोभनम् ॥
यत्र पूर्वं सुरेन्द्रेण वरयज्ञः दृतो भवेत् ॥ १

पुरा हिमवतः पार्श्वे पुत्रार्थे दितिरादरात् ॥
कश्यपस्य मुनेः पत्नी तपोयुक्ता बभूव ह ॥ २

विज्ञाय तां तपस्यन्तीमिति चिन्तितवान् हरिः
एकाकी रहसि स्थित्वा हितैषी जगतामिति ॥ ३

इन्द्र उवाच :- मध्यमाने महाभौषो विष्णुना सह देवतेः ॥
सर्वाण्यादाय रत्नानि क्लृप्तेः पुत्रा मया हताः ॥ ४

नूनं तेन विरक्तासां दितिः पुत्रवधादिता ॥
सर्वेषां नो वधाधाय तपसा पुत्रमिच्छति ॥ ५

शैलराजं स्ततो गत्वा क्षिप्रान्वेषी दितेरहम् ॥
आराधनं करिष्यामि समित्कुशजलादिभिः ॥ ६

वसिष्ठ उवाच :- हृत्थं विचिन्त्य देवन्द्रे जगाम तुहिनाचलम् ॥
यत्रैकाग्रमना देवी दितिस्तपसि संस्थिता ॥ ७

-०-०-

१ बी यज्ञवाटः

२ ए स्ततो

(४६६)

संवर्तश्चुर्विवर्तः ॥ गौतमोऽत्रः पराक्षुः ॥

माकण्डेयो जैमिनिश्च बृहदश्वामराशरः ॥

१५

जगदग्निर्भ्राजस्तथा नारदपर्वतो ॥

एवं च देवलो व्यासः सत्यधामा सुचारुणिः ॥

१६

एतो नान्ये च ब्रह्मो मुनयः संशितव्रताः ॥

वासवसं याज्यान्बृहद्ग्नौमष्टोमशतेन ह ॥

१७

यूपाग्रेराकृतं व्योम यथाशास्त्रमलंकृतैः ॥

सहस्रशो वितानानि विह्वानि समन्ततः ॥

१८

उत्तमिमास्तस्मा स्तम्भा हेमरत्न विभूषिताः ॥

प्राकारा दिव्यपुष्पाणां विहिता यागभूमिषु ॥

१९

विरेज्जगतांस्सगे नदात्राणां गगा हव

महामुनिस्तोऽङ्गितः सामध्वनिरशीभत् ॥

२०

प्रभाते निद्रया मुवतेहैसरिव दृता रवः

हूयते दीयते नित्यं भुज्यते च यदक्षया ॥

२१

-०-

१ बी गीत

(४७७)

महत्तः परिवेष्टारस्तत्र शङ्करवोत्सवे ॥	
सर्वं बहूनि वषाणि यागेरिष्ट्वात् पुरन्दरः ॥	२२
संतर्प्य मृत्विजः कामैः स्नानं त्र्यम्बकैः करोत् ॥	२३
अथ प्रत्यक्षतां प्राप्ता ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥	२४
गणैः परिवृतं शङ्कमिदमुचुरतन्त्रिताः ॥	
मधवन्परितुष्टाः स्मः तवानेन हि कर्मणा ॥	२५
नास्ति पापं त्वयि विमो ^२ दितिगर्भव ^२ कृतम्	
हतेनैकेन येन स्याद्बहूनां सुखमुत्तमम् ॥	२६
कर्तव्यमपि पापं तदित्याहुर्धर्मिणाः ॥	
या एतास्तु कृताः शङ्क श्रीमालेन मलविद्याः ॥	२७
तामिः पुण्यफलं भूयो भाक्तासि विबुधप्रभो ॥	
वरं वरय देवेश यस्ते हृदयसंगतः ॥	२८
तव तुष्टाः प्रदास्यामः पञ्चात्रिदिवमाव्रज ॥	२९

-०-

१ बी परिवृतता :

२ बी नास्ति पापं त्वयि विमो दितिगर्भवशात्कृतम् ॥

वसिष्ठ उवाच :-	इत्युक्तो देवदेवेशैरिन्द्रो राजन्मृतांजलिः ॥	
	उवाच प्रणतो भूत्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥	३०
इन्द्र उवाच :-	कराहोसि यदि प्रेम्णा प्रीमूणां यागविस्तरैः ॥	
	इन्द्रवाट इति ख्यातो भूभागोऽयं भवत्विति ॥	३१
देवा ऊचुः	एवमस्तु सुरश्रेष्ठ यथा तव मनोगतम् ॥	
	इन्द्रवाट इति ख्यातो भूभागोऽयं भविष्यति ॥	३२
	श्रीमालमुत्तमं क्षेत्रं सन्निधानात्सदा श्रियः ॥	३३
	इन्द्रवाटस्तुतत्रापि कुरुक्षेत्रेऽस्मां ध्रुवम्	
	इन्द्रवाटे यजिष्यन्ति ये नरा श्रद्धयान्विताः ॥	३४
	तैरिष्टं शतशो यावत्कुरुक्षेत्रे भविष्यति ॥	
	तत्र ये श्रद्धया श्राद्धं करिष्यन्ति नरोत्तमाः ॥	३५
	पितरस्तस्य संतुष्टा मोदिष्यन्ते शतं समाः ॥	३६

-०-

इति श्री स्कंदपुराणे श्रीमाल माहात्म्ये

इन्द्रवाट माहात्म्यन्नाम एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

१ बी श्रीमालमुत्त के बाद श्लोक नास्ति